

عنوان مقاله:

تبیین الگوی جامع و متوازن تربیتی در نسبت سنجی عبادت و عدالت علوی

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی دین، معنویت و سبک زندگی جهان اسلام (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

طیبه قائمی بافقی - دانشجوی دکترای اخلاق اسلامی

صادق سلمانی - دانشجوی دکترای اقتصاد اسلامی

خلاصه مقاله:

در اسلام ائمه معصومین علیهم السلام برترین الگو و اسوه ی بشریت معرفی می شوند و امیرالمومنین علیه السلام به عنوان الگوی جامع و متوازن، معیار ملاک سنجش دیگران مطرح می گردد و ضروری است سبک زندگی ایشان مورد تدقیق و بازخوانی قرار گیرد. این پژوهش به شیوه کتابخانه ای، با رویکرد کیفی و روش توصیفی - تحلیلی، به دنبال بررسی و سنجش نسبت و رابطه عدالت و عبادت در اندیشه، عملکرد، رفتار و گفتار امیرالمومنین علیه السلام می باشد. این نوشتار کوشیده است به این مهم است بپردازد که چگونه توازن عبادت و عدالت، الگوی جامع و شخصیت شاقول علوی را شکل داده تا معیار سنجش بشریت گردد. در این راستا عهده دار بررسی برخی سوالات گردیده، از جمله: عبادت به عنوان یک رفتار در حوزه اخلاق بندگی چه نسبتی با عدالت دارد؟ عبادت چگونه می تواند سبب تحقق عدالت در انسان شود؟ یا حیث وجودی عبادت چگونه بر حیث وجودی عدالت در انسان تاثیرگذار است؟ در مقام پاسخگویی به این پرسش ها از منظر تحلیلی و روایی با هدف استیضاح الگویی، تلاش گردیده است مصادیقی از سیره عملی علوی به عنوان نمونه عینی و عملی که بیانگر ارتباط وثیق عبادت و عدالت است بیان گردد. لذا این پژوهش بعد از تعریف تربیت، عبادت و عدالت درصدد تبیین رابطه عبادت با عدالت است که آیا عبادت در ایجاد عدالت و عدالت در ارتقاء عبادت موثر است؟ آیا کثرت عبادت مانع عدالت ورزی و یا عدالت محدود کننده نیست؟ نسبت عبادت و عدالت در سیره امیرالمومنین (ع) چگونه است؟ رابطه میزان بودن عمل امیرالمومنین (ع) برای مومنین با این بحث چیست؟ چه چیزی عملکرد و عبادت ایشان را ممتاز کرده و شخصیت ایشان را مساوی و مساوق عدل قرار داده است؟ این مقاله به امید تاسی، در حد بضاعت علمی و فرصت محدود برداشت الگویی نموده است.

کلمات کلیدی:

تربیت، الگوی تربیتی، عدالت، عبادت، سیره امام علی (ع)، عبادت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1943368>

